

باززنده سازی نمادها و نشانه های بافت تاریخی در شهرهای ایرانی - اسلامی

(مطالعه موردی: مجموعه زندیه در شهر شیراز)

اسماء بازیار شورابی^۱، فاطمه کاظمی،^۲ ابوذر فرجودی کوهنجانی^۳

۱- کارشناس ارشد طراحی شهری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی

(baziyar_a@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه شهرسازی، سیرجان، ایران

(fatemehkazemi40@yahoo.com)

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه شهرسازی، یزد، ایران

(aboozarfarjoodi@gmail.com)

چکیده

بافتهای تاریخی در روند رو به گسترش شهرها از گذشته تا حال در بردارنده تاریخ مستند هر دوره هستند، نمادها و المان های شهری از جمله بناهای مهم در طراحی معماری و طراحی شهری محسوب می شوند. به نحوی که گاه حتی از خود شهر پراهمیت تر جلوه می نمایند؛ چرا که بیانگر هویت، شخصیت و عصاره شهر در یک ساختار نمایان هستند. بررسی و مطالعه در خصوص این نمادها نشان می دهد که بنیان این نوع بناها بر پایه مفاهیم، سنت ها، فرهنگ، هویت و تاریخ شهر استوار شده است. شیراز به عنوان پایتخت فرهنگی ایران نیز نمادها و نشانه های تاریخی مهمی را در دل خود جای داده است این مقاله با این فرضیه که باززنده سازی نمادها و نشانه های تاریخی شهرهای ایرانی - اسلامی سبب خوانایی و زنده کردن آنها خواهد شد پاسخ به این سوال است که نمادها و نشانه های تاریخی تا چه میزان باعث خوانایی و شفافیت این شهرها می شود و با استفاده از روش تحقیق کتابخانه ای و میدانی، تحلیل محتوا و استدلال منطقی مجموعه زندیه را در بافت تاریخی شهر شیراز به عنوان یک نشانه برای شهر مورد مطالعه و راهکارهایی جهت چگونگی باززنده سازی این نشانه ها در شهر به منظور زنده کردن بافت تاریخی ارائه گردیده است.

واژه های کلیدی: شهر ایرانی - اسلامی، نماد، نشانه، مجموعه زندیه، بافت تاریخی